

Nr 541

Av herrar **Gustavsson** i Alvesta och **Eriksson** i Bäckmora, *angående beskattningen av inkomst av skog i vissa fall.*

(Lika lydande med motion nr 468 i Första kammaren)

Vid försäljning av skog upptages till beskattning vad som under varje år influtit, och avdrag för minskat ingående virkesförråd fördelas på de särskilda åren i förhållande till den influtna likviden.

Då fråga är om intäkt av skogsbruk i samband med avyttring av mark göres emellertid avsteg från kontantprincipen. Sådan intäkt tages i sin helhet till beskattning på en gång så snart någon del av köpeskillingen erlagts (SÅ 1941 ref. 16).

Ändringen av kommunalskattelagen § 22 1959 innebar att upplåtelser av servitut för kraftledningar, vägrätt o. d. skulle jämföras med försäljning av mark.

Den praxis som utbildats beträffande kontantprincipen passar emellertid icke in när det gäller dylika upplåtelser, eftersom någon i förväg bestämd köpeskillning eller ersättning icke förekommer. Denna utgöres i regel av delersättningar, som bestämmas och utbetalas i olika omgångar, oftast under loppet av 3 à 4 år. Exempel på dylika ersättningar är fördyrad avverkning, likvid för avverkat virke, sprängskador på virke, ersättning för konjunkturförlust. Ett annat närliggande förhållande som tarvar en ändring av nämnda paragraf uppstår när nyttjanderätt eller servitutsrätt upplåtits till mark för obegränsad tid mot engångsersättning för t. ex. kraftlednings- eller vägändamål, i vilket fall markägaren äger rätt till avdrag för minskat ingående virkesförråd enligt 22 § kommunalskattelagen, oberoende av vem som tillvaratagit den å marken växande skogen.

Vid upplåtelse av äganderätt till mark för flygfält, järnväg eller dylikt förutsättes att köpare av mark och skog skall vara samma person för att markägaren skall komma i åtnjutande av samma avdragsmöjligheter.

Detta förhållande försvårar uppgörelserna med markägarna, försenar många gånger igångsättningen av byggnadsarbetet och erfordrar förhöjda anslag till det byggande verket, eftersom inkomsten från den försälda skogen skall inlevereras till statsverket.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring av 22 § kommunalskattelagen att

dels den s. k. kontantprincipen får komma till användning vid beskattning av intäkt från avverkning av skog i samband med eller i anledning av sådan upplåtelse av dispositionsrätt till mark för kraftledning, vattenuppdämning, vägar o. d. där hela likviden för den växande skogen ej blir känd för den skattskyldige under ett och samma år och att till följd därav de avdragsmetoder som fastställts för här aktuella intäkter får komma till användning och utnyttjas vid varje tillfälle då intäkt enligt kontantprincipen upptages till beskattning,

dels intäkt från skog, som uppkommit genom att äganderätten till egendom eller del därav tagits i anspråk genom expropriation eller liknande förfarande eller eljest avverkats och försålts under sådana förhållanden att dylik tvångsförsäljning måste anses vara förhanden, skall anses såsom intäkt från avyttring av växande skog i samband med avyttring av mark, ändock att köparen till virket är annan än köparen till marken, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig författningstext.

Stockholm den 26 januari 1961

Rune Gustavsson
i Alvesta

John Eriksson
i Bäckmora
